

Lengte toertocht: 200 km.

Vandaag was het zover. Ik zou voor het eerst een toertocht meerijden. 's Ochtends eerst heel voorzichtig uit het raam gekeken en tot mijn grote opluchting was het goed weer. Daarna heb ik mezelf in mijn motorpak gehesen en ben ik naar het logeeradres van mijn motor gelopen. Gelukkig voor mij maar twee straten verder. Menno reed de motor even voor mij achter het huis weg. Het pad was voor mij nog net iets te smal en ik wilde de motor graag heel houden. Nou starten maar en wegwezen. De eerste paar meters waren weer even wennen, maar al snel kreeg ik er al weer wat vertrouwen in. Op de autoweg buiten Zutphen merkte ik al snel wat een toerbegrenzer betekent, dus maar snel opschakelen om mijn vaart weer terug te krijgen. Even later stonden we al in Laag-Soeren. Na even de motor geshowd te hebben snel naar binnen voor een lekkere kop koffie. Daarna weer naar buiten om te kijken wie er allemaal kwamen.

Rond 12 uur vertrok de groep (Peter, Dorine, Menno, Florence, Ivo en Shirley) waar ik in mee zou rijden. Gelukkig had Peter de motor al gekeerd voor mij om foto's te maken, dus dat hoefde ik ook al niet meer te doen. Wat een luxe en een opluchting. Met het idee dat alle ogen op jou gericht zijn als je weggrijdt ben ik heelhuids op de weg gekomen. Ik reed gelukkig als tweede, want nu hoefde ik alleen de eerste motor echt in de gaten te houden (die achter mij natuurlijk ook). We gingen via een schitterende weg richting de Posbank. In het begin ben je nog geconcentreerd bezig met motorrijden, maar na verloop van tijd begin je wat te ontspannen en ga je van de omgeving genieten. Toen waren we al vlak bij de Posbank. De zenuwen schoten er al weer aardig in. Daar had ik al de hele tijd tegen op gezien, maar ik laat me niet kennen en ga er gewoon over heen. Vlak aan het begin stopten we even en toen stond het zweet me al aardig in de handen. De ergste bochten moesten nog komen. Gewoon doorrijden en we zien wel. Eenmaal aan het einde was ik toch wel blij dat ik hem gereden had. De route ging door de achtergebieden van Rheden/Ellecom. Deze weg kende ik al (met de auto wel eens overheen gekomen) en dit is een leuke weg voor de motor. Na in Dieren even een korte tankstop gemaakt te hebben namen we afscheid van Florence en reden wij verder richting Steenderen. Op een geven moment kreeg ik het gevoel dat we een in een rondje reden, want dat punt had ik volgens mij al een keer eerder gezien. Na een tijdje begon mijn maag al aardig te knorren en ik was niet de enige. We besloten maar iets te gaan eten. Gelukkig maar want mijn hoofd tolde nu toch al wel aardig, je zit toch meer gespannen dan je in de gaten hebt. Uitgerust en met een volle maag gingen we onze motoren weer opzoeken. Gelijk al reden er twee een andere kant op. De een ging af en de ander reed rechtdoor. Ik kan me nog niet in tweeën delen, dus wachtte ik maar even op wie er keren ging.

Het was een mooie route, maar vraag me niet hoe al die plaatsen heten waar je langskomt. Het was in ieder geval een route met genoeg bochten. Als je dan ziet hoe sommigen hun motor door een bocht gooien word ik heel jaloers. Dat wil ik ook kunnen. Oefening baart kunst en over een tijdje zullen mijn bochten ook wel beter worden. Uiteindelijk kwamen we bij de sluis in Eefde

5 oktober 2003 Bokkenrit

Geschreven door Marieke
zondag 05 oktober 2003 00:00

uit. Na een kort beraad besloten we de tocht te laten voor wat hij was en weer terug te gaan naar het clubhuis. Het was al aan het eind van de middag en ik zat al aardig aan het eind van mijn Latijn. Terug in het clubhuis lekker onderuit gezakt met een glas fris.

Terugkijkend op een schitterende route ben ik toch best wel een beetje trots op mezelf. Volgende keer rij ik weer mee, zeker weten. Nu weet ik waarom ik mijn rij-instructeur af en toe tot wanhoop heb gedreven.

Groetjes Marieke